

2 e tref Joh 1:35-46
Ersbodakyrkan 20160605

Texten började med orden: *Nästa dag stod Johannes där igen med två av sina lärjungar. När Jesus kom gående såg Johannes på honom och sade: "Där är Guds lamm."*

Det är andra dagen i sträck som Johannes döparen pekar på Jesus som Guds lamm. Dagen innan hade han sagt: *"Där är Guds lamm som tar bort världens synd"*.

Redan gamla testamentet profeterar om att Messias eller Herrens lidande tjänare skulle komma som Guds lamm. Jesaja skriver: *Han var som lammet som leds till slakt* Lammet var ett offerdjur för judarna. Innan man gick ut ur Egypten lät man slakta påskalammet och man strök dess blod på dörrposterna för att israeliterna skulle skyddas från den sista plågan, som bestod i att den förstfödda sonen i varje hem skulle dö. I de hus där dörrposterna var bestruket med lammets blod skonades man från den sista plågan. Lammets blod har därför i Gamla Testamentet fått stå som en symbol för Guds beskydd.

I Uppenbarelseboken, Bibelns sista bok används lammet som en symbol för Jesus. Det beskrivs hur människor gjort sina kläder vita i Lammets blod. Den vita dräkten är en symbol för förlåtelsen. Genom att

tro på Jesus blir man alltså förlåten, det är att tvätta sina kläder och få dem vita i Lammets blod.

Genom att Johannes döparen pekade på Jesus och talar om honom som Guds Lamm så vill han visa att Jesus är Guds utlovade Messias, frälsaren.

De båda lärjungarna hörde vad han sade och följde efter Jesus.

Det var två av Johannes döparens lärjungar som beslutade sig för att följa Jesus, den ene hette Andreas, den andre förblir anonym, en anonym lärjunge som vi kan följa i hela Johannesevangeliet, ibland kallas han för "den lärjunge som Jesus älskade".

Av sammanhangen förstår man att det är Johannes själv. Han som skrivit Johannesevangeliet.

Att Andreas blivit övertygad om vem Jesus var framgår av hans ord till sin bror Simon Petrus: *"Vi har funnit Messias" (det betyder Kristus).*

Han tog med honom till Jesus. Jesus såg på Simon och sade: "Du är Simon, Johannes son. Du skall heta Kefas" (det betyder Petrus).

Jesus behövde inga presentationer av de personer han mötte. Direkt säger han *Du är Simon, Johannes son.* Det var likadant med Sackaios som satt gömd bland mullbärsfikonsträdets grenar. Jesus säger till honom *"Skynda dig ner, Sackaios, i dag skall jag gästa ditt hem."* Även han blir tilltalad med namn. I barngrupperna brukar vi ibland sjunga en sång "Gud

vet vad jag heter, Gud vet var jag bor, han vet vad jag tänker och han vet vad jag tror”.

Så utökades skaran av de som följde Jesus till tre. Men det skulle bli fler.

Nästa dag tänkte Jesus bege sig därifrån till Galileen. Då träffade han Filippos. Han sade till honom: ”Följ mig!”

Filippos möts av en direkt kallelse av Jesus. Han lät sig genast övertygas om vem Jesus var och han kan därför vittna till Natanael och säga: *”Vi har funnit honom som det står om i Moses lag och hos profeterna, Jesus, Josefs son, från Nasaret.” Natanael sade: ”Kan det komma något gott från Nasaret?” Filippos svarade: ”Följ med och se!”*

Vi kan redan konstatera att när nya lärjungar ansluter sig till Jesus så är det ibland som Jesus direkt möter människan med sin kallelse att följa honom, men också att människor berättar för varandra om vad de funnit hos Jesus och manar dem att följa Jesus.

Efter Jesu himmelfärd fick lärjungarna uppdraget att gå ut och göra alla folk till lärjungar genom att döpa och lära ut vad Jesus sagt.

Vårt vittnesbörd till andra människor kan ske på många olika sätt. Bara att vi är här i kyrkan är ett vittnesbörd för andra att det känns viktigt för oss att komma till kyrkan. Men vårt handlande kan också ha motsatt verkan. Jag tänker på den senaste tidens kritik

mot kyrkan från flera olika medier. Där man funnit att kyrkliga företrädare inte alltid hanterat kyrkans pengar på ett ansvarsfullt sätt.

Det som skett är ett tydligt tecken på att vi är syndare. Kyrkan är inte förskonad från synd.

Jag vill inte på något sätt försvara oegentligheter som sker inom kyrkans ramar på ett felaktigt sätt. Men å andra sidan så har vi alla syndat, med små eller stora synder. Ständigt behöver vi vända om till Jesus och få del i förlåtelse och kraft från Jesus. Vi får ropa ut i vår nöd: Jesus förbarma dig över oss.

När det krisade sig kring Jesus och skarorna kring Jesus glesnade, så ställde Jesus frågan till sina lärjungar: *”Inte vill väl ni också gå er väg?” Simon Petrus svarade: ”Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och vi förstår att du är Guds helige.” Joh 6 67-69*

När vi i dag går stegen fram till nattvarden så är det också vår bekännelse att mitt i en värld full av synd, så vill vi tillhöra Jesus Kristus, även i en tid när det stormar kring kyrkan.

Vi ska resa oss upp och stämma in i kyrkans trosbekännelse och bekräfta att vi vill tro på den Gud som är Fader, Son och Helig Ande.